

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 13 sierpnia 2021 r.

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.157.2018.KCz/MKW.21

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2¹ oraz 127 § 2² ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), dalej *Kpa*, w związku z art. 127 ust. 3³ ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), dalej ustawa oos, po rozpoznaniu odwołania [redacted] oraz SWORD Sp. z o.o. sp. k. z dnia 12 grudnia 2018 r., reprezentowanych przez pełnomocnika – radcę prawnego [redacted], od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, dalej RDOŚ w Gdańsku, z dnia 14 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.64, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Budowa ulicy Nowej Węglowej i tunelu pod torami kolejowymi do ulicy Morskiej w Gdyni wraz z przebudową istniejącego układu komunikacyjnego - etap I budowa ulicy Nowej Węglowej w Gdyni oraz rozbudowa ul. Waszyngtona wraz z dowiązaniem do istniejącego układu komunikacyjnego,*

1. uchylam pkt I.2.3. dla etapu budowy ww. decyzji, w brzmieniu:

„Hałaśliwe prace budowlane oraz wykorzystanie ciężkiego transportu ograniczyć do pory dnia na tych odcinkach budowanych ulic, przy których bezpośrednio występują tereny podlegające ochronie akustycznej, tj. tereny zabudowy mieszkaniowej przy ulicach: Janka Wiśniewskiego, Morskiej, Wójta Radtkego, przy ulicach: Chrzanowskiego (nr: 12, 12A, 14 i 21), Węglowej (nr: 10, 12, 13, 14, 15, 18A, 20, 20A) oraz przy zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej, po zachodniej stronie ulicy Waszyngtona, na odcinku pomiędzy ul. Św. Piotra a ul. Derdowskiego.”

i w tym zakresie orzekam:

„Hałaśliwe prace budowlane oraz wykorzystanie ciężkiego transportu ograniczyć do pory dnia na tych odcinkach budowanych ulic, przy których bezpośrednio występują tereny podlegające ochronie akustycznej, tj. tereny zabudowy mieszkaniowej przy ulicach: Janka Wiśniewskiego, Morskiej, Wójta Radtkego, przy ulicach: Chrzanowskiego (nr: 12, 12A, 14 i 21), Węglowej (nr: 10, 12, 13, 14, 15, 18A, 20, 20A) oraz przy zabudowie mieszkaniowej

¹ art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa* Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części”

² art. 127 § 2 *Kpa* Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy.

³ art. 127 ust. 3 *ustawy oos* Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu *Kpa* w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

wielorodzinnej, po zachodniej stronie ulicy Waszyngtona, na odcinku pomiędzy ul. Św. Piotra a ul. Kazimierza Puławskiego.”;

2. uchylam pkt I.2.5. dla etapu budowy ww. decyzji, w brzmieniu:

„W przypadku prowadzenia prac będących źródłem wibracji w zakresie 10 Hz – 80 Hz, w bliskim otoczeniu budynków mieszkalnych, tj. w odległości mniejszej niż 30 m od nich, podczas tych prac bezwzględnie monitorować poziom drgań przekazywanych przez podłoże na budynki i odpowiednio dostosowywać poziom wibracji walca do mierzonych drgań poziomych budynku. Drgania poziome budynku nie mogą przekroczyć granicy strefy III skali SWD, tj. granicy drgań szkodliwych dla budynku, powodujących lokalne zarysowania i spękania.”

i w tym zakresie orzekam:

„Podczas prowadzenia prac będących źródłem wibracji w zakresie 10 Hz – 80 Hz, w bezpośrednim sąsiedztwie budynków, tj. w odległości mniejszej niż 30 m od nich, należy monitorować poziom drgań przekazywanych przez podłoże na budynki i odpowiednio dostosowywać poziom wibracji walców, wibromłotów oraz innych urządzeń powodujących drgania, do mierzonych drgań poziomych budynku. Monitoring drgań budynku należy wykonać zgodnie z polską normą PN-B-02170 „Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki”, poprzez zamontowanie czujnika drgań do konstrukcji budynku i rejestrowanie drgań w trakcie prowadzonych prac. Nie dopuszczać do sytuacji pracy kilku źródeł drgań w tym samym czasie. W przypadku zarejestrowania na budynkach ponadnormatywnych drgań, tj. takich, które przekraczają granicę strefy III skali SWD (granicy drgań szkodliwych dla budynku, powodujących lokalne zarysowania i spękania), należy wstrzymać prace. Dalsze prowadzenie prac jest możliwe, po zastosowaniu działań minimalizujących, np. zmiany częstotliwości emitowanych drgań, wstrzymanie przejazdów samochodów i maszyn na placu budowy w bezpośrednim sąsiedztwie źródeł drgań itp. Ponadto, w dniach pracy maszyn powodujących drgania, należy przeprowadzić, przed rozpoczęciem prac i po ich zakończeniu, wizualny ogląd budynków.”;

3. uchylam pkt I.2.10. dla etapu budowy ww. decyzji w brzmieniu:

„Ograniczyć w fazie budowy uciążliwość w postaci czasowego wzrostu zapylenia. W tym celu:

- a. ograniczać prędkość jazdy pojazdów samochodowych w rejonie budowy;*
- b. przywożone i przewożone grunty, materiały budowlane zabezpieczyć przed pyleniem poprzez zapewnienie ich optymalnej wilgotności;*
- c. w okresach suszy teren zraszać wodą, a pyliste materiały sypkie zabezpieczać przed rozwiewaniem, np. poprzez przykrycie plandekami;*
- d. transport materiałów sypkich realizować wywrotkami wyposażonymi w oponczę ograniczające pylenie;*
- e. dla potrzeb transportowych wykorzystywać istniejącą sieć dróg publicznych, które w razie potrzeby zraszać wodą.”*

i w tym zakresie orzekam:

„Ograniczyć w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia wtórnego. W tym celu należy:

- a. ograniczyć prędkość jazdy pojazdów samochodowych na terenie budowy do 20 km/h lub mniejszej, z wyjątkiem odcinka przedsięwzięcia biegnącego na zachód od skrzyżowania ul. Węglowej z ul. Bernarda Chrzanowskiego, wzdłuż torów kolejowych, do Węzła Ofiar Grudnia '70, na którym należy ograniczyć prędkość poruszania się pojazdów samochodowych do 30 km/h lub mniejszej;
- b. zwiększyć wilgotność powierzchni przywożonych i przewożonych gruntów, materiałów budowlanych oraz innych materiałów sypkich, poprzez ich codziennie zraszanie wodą. W okresie od 1 maja do 30 września powierzchnie sypkie należy zraszać z minimalną częstotliwością 2 razy w ciągu dnia;
- c. zabezpieczyć zmagazynowane przyzmy gruntu oraz materiałów sypkich przed rozwiewaniem, np. poprzez przykrycie ich płandekami,
- d. transport materiałów sypkich realizować wywrotkami wyposażonymi w oponcze ograniczające pylenie;
- e. na wyjazdach z terenu budowy zastosować myjki do mycia kół i podwozi;
- f. zamiatać oraz myć (np. za pomocą zamiatarek, zamiatarko-polewaczek itp.) powierzchnię dróg publicznych z zanieczyszczeń (piasek, żwir, błoto itp.) na całej jej szerokości, na odcinkach min. 30 m z każdej strony od wyjazdów z terenu budowy. Czyszczenie powierzchni dróg wykonywać minimum 2 razy dziennie, w tym raz po zakończeniu roboczego dnia pracy.”;

4. uchylam pkt I.2.15. dla etapu budowy ww. decyzji w brzmieniu:

„Wycinkę drzew i krzewów prowadzić poza okresem lęgowym ptaków tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. Dopuszczalne jest prowadzenie koniecznych wycinek drzew i krzewów w ww. okresie pod warunkiem, że nie będą aktualnie siedliskiem lęgowym dla ptaków. Z tego względu, stwierdzenia braku zasiedlenia i legowisk dokonać musi specjalista ornitolog.”

i w tym zakresie orzekam:

„Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. można ją prowadzić w terminie od 16 października do końca lutego.”;

5. uchylam pkt I.2.19 dla etapu budowy ww. decyzji w brzmieniu:

„Prace prowadzone przy użyciu sprzętu budowlanego w sąsiedztwie drzew i krzewów przeznaczonych do adaptacji nie mogą naruszać ich bryły korzeniowej, a tym samym ich stateczności. Dopuszczalne jest ręczne prowadzenie prac w obrębie strefy korzeniowej. Ewentualne przycinanie korzeni prowadzić prostopadle do ich osi, a miejsca przecięcia zabezpieczyć odpowiednimi środkami ochrony roślin. Odkryte w wyniku prac korzenie zabezpieczyć przed wysychaniem i ewentualnym przemrożeniem poprzez wykorzystanie mat lub innych materiałów izolujących.”

i w tym zakresie orzekam:

„Prace prowadzone przy użyciu sprzętu budowlanego w sąsiedztwie drzew i krzewów przeznaczonych do adaptacji nie mogą naruszać ich bryły korzeniowej, a tym samym ich

stateczności. Dopuszczalne jest ręczne prowadzenie prac w obrębie strefy korzeniowej. Wykopy ręczne należy prowadzić w odległości wyznaczonej przez koronę drzewa. Korzenie odsłonięte w trakcie wykonywania wykopów budowlanych należy, w miarę możliwości, ręcznie wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wyschnięciem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami słomianymi, w taki sposób aby były one w całości osłonięte od bezpośredniego światła słonecznego, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew.”;

6. uchylam pkt I.2.20 dla etapu budowy ww. decyzji w brzmieniu:

„W ramach rekompensaty za usunięte drzewa i krzewy wykonać nasadzenia zastępcze, z zastosowaniem gatunków roślin rodzimych.”

i w tym zakresie orzekam:

„W związku planowanym usunięciem drzew i krzewów należy wykonać ich nasadzenia zastępcze w stosunku 1:1 (za każde wycięte drzewo i za każdy wycięty krzew lub powierzchnię krzewu, nasadzić nowe), z zastosowaniem gatunków roślin rodzimych odpornych na zasolenie i susze. Nasadzenia należy wykonać w okresie od 1 września do 30 listopada oraz w okresie od 1 marca do 30 kwietnia. Wśród nasadzeń w przestrzeni śródmiejskiej, należy bezwzględnie unikać drzew alergizujących, tj. leszczyny, olchy, topoli, brzozy i jesionu. Należy przygotować i wdrożyć plan adaptacji posadzonych drzew i krzewów, obejmujący sposób nasadzeń oraz ich pielęgnację w pierwszych 3 latach po zasadzeniu. Plan adaptacji powinien uwzględniać m.in. przygotowanie podłoża przed nasadzeniem, zastosowanie pierwszego cięcia po posadzeniu, regularne nawadnianie, regularne nawożenie i inne niezbędne prace. Nasadzenia zastępcze powinny zostać wykonane w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, w szczególności przy ul. Waszyngtona na odcinku od ul. Jana Pawła II do ul. Świętego Piotra, przy ul. Węglowej na odcinku od ul. Waszyngtona do ul. Chrzanowskiego, w rejonie placu Konstytucji i skrzyżowania ul. Janka Wiśniewskiego i Jana z Kolna. Pozostałe nasadzenia drzew i krzewów, w miarę możliwości, należy wykonać w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, w pobliżu istniejących zabudowań mieszkalnych i usługowych. Po 3 latach od wykonania nasadzeń należy przeprowadzić monitoring ich udatności. Kontrola udatności drzew i krzewów powinna zostać przeprowadzona przez specjalistę dendrologa. W sytuacji stwierdzenia braku zachowania żywotności nasadzeń, należy dokonać uzupełnienia ubytków drzew i krzewów w stosunku 2:1 (za każde wycięte drzewo i za każdy wycięty krzew lub powierzchnię krzewu, nasadzić dwa nowe). Ubytki należy uzupełnić w terminie maksymalnie 6 miesięcy od dnia wykonania ww. monitoringu. Nowe nasadzenia także należy objąć 3 letnim okresem pielęgnacji. W terminie do 4 lat od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania, należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony

Środowiska w Gdańsku, Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku i Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska wdrożony plan adaptacji i pielęgnacji nowych nasadzeń, wyniki przeprowadzonego przez dendrologa monitoringu udatności nasadzeń, wskazanie miejsc stwierdzonych ubytków nasadzeń, oraz po uzupełnieniu ubytków, wskazanie miejsc wszystkich wykonanych w ramach przedsięwzięcia nasadzeń zastępczych. Na każdej możliwej przestrzeni pokrytej warstwą ziemi, na terenach przekształconych w wyniku realizacji przedsięwzięcia, należy zasadzić mieszanke traw, zawierającą min. 1% (masowo) kwiatów łąkowych.”;

7. uchylam pkt I.3.2 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować urządzenia podczyszczające wody opadowe, odprowadzane projektowanym wylotem do Basenu inż. Wendy.”

i w tym zakresie orzekam:

„Zaprojektować urządzenia podczyszczające wody opadowe z węglowodorów ropopochodnych (do 15 mg/m³) i zawiesiny ogólnej (do 100 mg/m³) - przed wylotem do Basenu inż. Wendy.”;

8. uchylam pkt II.1.a ww. decyzji, w brzmieniu:

I. „Nałożyć na wnioskodawcę następujące obowiązki:

- 1. w zakresie wykonania analizy porealizacyjnej po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawienia jej wyników w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania.*

Analiza porealizacyjna winna obejmować:

- a. ocenę skuteczności zastosowanych środków ochrony akustycznej terenów wymagających ochrony przed hałasem;*

Na potrzeby analizy porealizacyjnej należy wykonać pomiary dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach sąsiadujących z miejscem realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, przy których bezpośrednio występują tereny podlegające ochronie akustycznej, tj. tereny zabudowy mieszkaniowej przy ulicach: Janka Wiśniewskiego, Morskiej, Wójta Radtkego, przy ulicach: Chrzanowskiego (nr: 12, 12A, 14 i 21), Węglowej (nr: 10, 12, 13, 14, 15, 18A, 20, 20A) oraz przy zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej, przy ulicy Waszyngtona, na odcinku pomiędzy ul. Św. Piotra a ul. Derdowskiego.

Pomiary winny być wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Analizę należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku oraz Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku.”;

i w tym zakresie orzekam

„Analizę porealizacyjną mającą na celu weryfikację poprawności przyjętych założeń obliczeniowych oraz sprawdzenia rzeczywistego oddziaływania akustycznego przedmiotowej inwestycji lub sprawdzenia skuteczności zastosowanych środków ochrony akustycznej, należy wykonać po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawienia jej wyników Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, i do wiadomości, Generalnemu Dyrektorowi Ochrony

Środowiska, w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. Analiza porealizacyjna winna obejmować wykonanie pomiarów emisji hałasu, powstającego w wyniku eksploatacji przedsięwzięcia, w punktach pomiarowych zlokalizowanych na terenach chronionych akustycznie.

1. Należy wykonać pomiary hałasu na terenach objętych ochroną przed hałasem, tj.:
 - a. przy ul. Waszyngtona 38 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie wschodniej budynku), 32 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie wschodniej budynku na kondygnacji nr 1 i min. 1 receptor pomiarowy na kondygnacji nr 5), 28-30 (min. 2 receptory pomiarowe na ścianie wschodniej budynków na kondygnacji nr 1 i min. 2 receptory pomiarowe na kondygnacji nr 2), 22 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie wschodniej budynku na kondygnacji nr 1 i min. 1 receptor pomiarowy na kondygnacji nr 4), 16-20 (min. 2 receptory pomiarowe na ścianie wschodniej budynków na kondygnacji nr 1 i min. 2 receptory pomiarowe na kondygnacji nr 6), 14 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie wschodniej budynku na kondygnacji nr 1 i min. 1 receptor pomiarowy na kondygnacji nr 3), 12 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie wschodniej budynku na kondygnacji nr 1 i min. 1 receptor pomiarowy na kondygnacji nr 4);
 - b. ul. Węglowej 10 (min. 1 receptor pomiarowy), 12 (min. 1 receptor pomiarowy), 13 (min. 1 receptor pomiarowy w okolicy północno-zachodniej krawędzi budynku), 14 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie północnej budynku), 16 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie północnej budynku);
 - c. ul. Janka Wiśniewskiego 9 (min. 1 receptor pomiarowy);
 - d. ul. Wójta Radtkego 53 (min. 1 receptor pomiarowe na północno-zachodniej ścianie budynku);
 - e. Morskiej 25 (min. 1 receptor pomiarowy), 29 (min. 1 receptor pomiarowy na ścianie północno-wschodniej budynku);
 - f. ul. Chrzanowskiego 14 (min. 1 receptor pomiarowy na południowej ścianie budynku oraz min. 1 receptor pomiarowy na wschodniej ścianie budynku), 21 (min. 1 receptor pomiarowy na zachodniej ścianie budynku);

9. uchylam pkt IV ww. decyzji w brzmieniu:

„Wskazać, iż z przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

Tutejszy organ nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Informacje zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są wystarczające do określenia uwarunkowań do projektu budowlanego.

Powyższe nie wyklucza przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w przypadku:

- *złożenia do organu właściwego do wydania decyzji (o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 ustawy o oś) wniosku podmiotu planującego podjęcie realizacji inwestycji;*

– jeżeli organ właściwy do wydania ww. decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”

i w tym zakresie orzekam

„Stwierdzam konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”.

10. w pozostałym zakresie utrzymuję decyzję organu I instancji w mocy.

UZASADNIENIE

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostało wszczęte przez RDOŚ w Gdańsku na wniosek Prezydenta Miasta Gdyni w dniu 15 lipca 2014 r., który został skutecznie uzupełniony pod względem formalno-prawnym w dniu 13 sierpnia 2014 r.

Strony postępowania, zgodnie z art. 49⁴ Kpa, zostały poinformowane o wydaniu ww. decyzji zawiadomieniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.65. Społeczeństwo, zgodnie z art. 38⁵ ustawy o oś oraz art. 49 Kpa, zostało poinformowane o ww. decyzji zawiadomieniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.67. Oba zawiadomienia zostały zamieszczone na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Gdańsku od dnia 15 listopada 2018 r. do dnia 11 grudnia 2018 r. oraz na tablicy ogłoszeń Wydziału Inwestycji Urzędu Miasta Gdyni od dnia 21 listopada 2018 r. do dnia 11 grudnia 2018 r. Biorąc pod uwagę najpóźniejszy termin wywieszenia, tj. dzień 21 listopada 2018 r., za datę doręczenia stronom zawiadomienia o wydaniu decyzji należy uznać ostatni, czternasty dzień publicznego obwieszczenia (liczony od dnia następnego po upublicznieniu zawiadomienia), tj. 5 grudnia 2018 r. W związku z powyższym, ostatnim, czternastym dniem na złożenie odwołania, licząc od dnia doręczenia, był 19 grudnia 2018 r.

██████████ oraz SWORD Sp. z o.o. sp. k., reprezentowani przez pełnomocnika – radcę prawnego ██████████ pismem z dnia 12 grudnia 2018 r. wnieśli odwołanie od decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 29 kwietnia 2016 r. Odwołania zostały nadane za pośrednictwem wyznaczonego operatora pocztowego w dniu 13 grudnia 2018 r., zatem w przewidzianym w art. 129 § 2 Kpa, 14 dniowym terminie na ich złożenie. RDOŚ w Gdańsku pismem z dnia 20 grudnia 2018 r., znak: RDOŚ-Gd.WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.69, przekazał akta sprawy do GDOŚ.

RDOŚ w Gdańsku zawiadomieniem z dnia 20 grudnia 2018 r., znak: RDOŚ-Gd.WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.70, poinformował strony o złożeniu odwołania, zgodnie z art. 49 Kpa, poprzez jego upublicznienie na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Gdańsku od dnia 21 grudnia 2018 r. do dnia 4 grudnia 2019 r. oraz na tablicy ogłoszeń Wydziału Inwestycji Urzędu Miasta Gdyni od dnia 2 stycznia 2019 r. do dnia 18 stycznia 2019 r.

⁴ art. 49 Kpa „Strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.”

⁵ art. 38 ustawy o oś „Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.”

Skarżący w odwołaniach z dnia 12 grudnia 2018 r. wnieśli o uchylenie decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W ocenie skarżących, za zasadnością żądania uchylenia decyzji przemawiają następujące zarzuty:

1. naruszenie zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7⁶ Kpa;
2. naruszenie art. 77 § 1⁷ Kpa;
3. naruszenie swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 80⁸ Kpa. Zdaniem skarżących RDOŚ w Gdańsku wydał ww. decyzję w oparciu o niepełny i nieaktualny materiał dowodowy.

Skarżący, pismem pełnomocnika z dnia 7 lutego 2019 r. oraz pismem z dnia 12 czerwca 2019 r. uzupełnili odwołania o następujące zarzuty:

4. stan faktyczny niniejszej sprawy, na podstawie którego RDOŚ w Gdańsku decyzją z dnia 14 listopada 2018 r. określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, został ustalony w sposób wadliwy. Zdaniem skarżących ustalenia dokonane przez organ I instancji, w dniu wydania decyzji, były nieaktualne. RDOŚ w Gdańsku oparł swoje rozstrzygnięcie na danych dostarczonych przez wnioskodawcę w okresie od lipca 2014 do czerwca 2016 r., przy czym wszystkie wyjaśnienia przedłożone przez inwestora w trakcie postępowania, pozostały bez wpływu na wynik sprawy. Wobec powyższego, rozstrzygnięcie RDOŚ w Gdańsku nie odzwierciedlało stanu faktycznego na dzień wydania decyzji. Zdaniem skarżących, bez zaktualizowania dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wariantu przedsięwzięcia najkorzystniejszego dla środowiska, jak również nie jest możliwe ustalenie związanych z nim oddziaływań na środowisko;
5. sprzedaż nieruchomości należących do Stoczni Remontowej NAUTA S.A. na rzecz Zarządu Polskiego Portu Gdynia S.A., świadczy o tym, że rejon, w którym zlokalizowane jest przedsięwzięcie w dalszym ciągu będzie rozwijał się w kierunku przemysłowo-portowym, a nie jak pierwotnie zakładano w kierunku komunalno-bytowo-usługowym. Plany zabudowy ww. terenów zostały określone w uchwale nr XLVI/988/14 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 września 2014 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon ulic Węglowej i J. Waszyngtona. Wskazany plan zagospodarowania obejmował m.in. wprowadzenie terenów usługowych i mieszkaniowych na obszarach sąsiadujących z planowanym przedsięwzięciem. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt II SA/Gd 25/15, stwierdził nieważność uchwały nr XLVI/988/14 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 września 2014 r., natomiast Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 4 października 2017 r. sygn. akt II OSK 217/16, oddalił skargę kasacyjną. Wobec powyższego cel i funkcja dla jakich

⁶ art. 7 Kpa „W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.”

⁷ art. 77 § 1 Kpa „Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.”

⁸ art. 88 Kpa „Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.”

przedsięwzięcie miało powstać uległy zmianie i na dzień wydania decyzji przez RDOŚ w Gdańsku, ustalenia dokonane przez organ I instancji nie były aktualne. Zdaniem skarżących przedsięwzięcie będzie w sztuczny sposób przecinać teren portu, co może utrudniać jego funkcjonowanie. Zmiana właściciela terenów, na których ma być zrealizowane przedsięwzięcie uległa zmianie na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wobec czego realizacja celów i funkcji jakie przyświecały realizacji inwestycji jest niemożliwa. Na terenach sąsiadujących z przedsięwzięciem nie powstaną budynki mieszkalne, lecz w dalszym ciągu będzie rozwijana działalność portowa. Wyżej wskazana zmiana ma wpływ na wielkość przewidywanych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko oraz na prawidłowość oceny wariantów alternatywnych. Zdaniem skarżących, przedsięwzięcie nie będzie zrealizowane w wariantcie optymalnym dla środowiska, albowiem na planowanym do wybudowania odcinku ul. Nowej Węglowej inwestycja jest zbędna. Wnioskodawca w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie zaktualizował raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, dalej raportu oos, o nowe okoliczności, w efekcie czego RDOŚ w Gdańsku oparł swoje rozstrzygnięcie na błędnych założeniach. Skarżący wskazują, że powyższa okoliczność stanowi przesłankę wznowienia postępowania, wynikającą z art. 145 § 1 pkt 5 *Kpa*⁹.

6. modelowanie rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku zostało wykonane w oparciu o mapę akustyczną miasta Gdynia z 2012 r., podczas gdy w 2017 r., czyli w trakcie trwania postępowania pierwszoinstancyjnego, istniała już nowa, aktualna mapa akustyczna Gdyni dla terenów na których ma być realizowane przedsięwzięcie. Zdaniem skarżących, inwestor przedstawił wyniki modelowania hałasu skumulowanego na archiwalnej mapie akustycznej.

Wraz z pismem z dnia 12 czerwca 2019 r. pełnomocnik skarżących wniósł o przeprowadzenie dowodu z postaci projektu budowlanego.

GDOŚ pismem z dnia 12 lutego 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.157.2018.KCz/MKW.4, wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w zakresie następujących aspektów merytorycznych:

1. ze względu na brak informacji na temat danych wejściowych, na podstawie których dokonano prognozy ruchu dla lat 2018, 2028 i 2038, oraz brak informacji o metodyce obliczeniowej, uzupełnienia wymagała dokumentacja pn. „Prognoza ruchu kołowego na ul. Nowej Węglowej i Waszyngtona”, wykonana w maju 2015 r. przez Biuro Konsultacyjno-Projektowe Inżynierii Drogowej s.c. „TRAFIK”;
2. ze względu na możliwy dalszy rozwój terenów sąsiadujących z przedsięwzięciem w kierunku portowo-usługowym, zweryfikowania wymagały założenia odnoszące się do liczby samochodów ciężarowych i osobowych wskazanej w analizie ruchu. Ponadto, ze względu na brak w raporcie oos analizy konfliktu interesów z właścicielem terenu należącego do Zarządu Morskiego Portu Gdynia S.A., należało uzupełnić dokumentację o tę informację;

⁹ art. 145 § 1 pkt 5 *Kpa* „W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli: 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję.”

3. ze względu na brak możliwości zweryfikowania poprawności danych wejściowych zastosowanych do modelowania rozprzestrzeniania się gazów i pyłów w powietrzu, uzupełnienia wymagały informacje dotyczące przyjętych do obliczeń wskaźników emisji drogowych oraz wzoru, na podstawie którego dokonano wyliczenia danych wejściowych do programu obliczeniowego operat FB;
4. ze względu na obecność wyższych niż parterowe budynków mieszkalnych, biurowych, żłobków, przedszkoli, szkół lub szpitali w odległości 10h (5m) od emitorów linowych wezwano do wykonania obliczeń stężeń zanieczyszczeń w siatce dodatkowe, na odpowiedniej wysokości;
5. ze względu na brak wskazania w raporcie oos stężeń substancji na granicy przedsięwzięcia wezwano do przedstawiania obliczeń stężeń zanieczyszczeń na granicy działki inwestycyjnej i uwzględnienia przy tym aktualnego tła zanieczyszczeń;
6. ze względu na możliwe wystąpienie oddziaływań skumulowanych pochodzących z krzyżujących się z przedsięwzięciem dróg, linii kolejowych a także obiektów przemysłowych, wezwano do zweryfikowania przyjętych do obliczeń założeń hałasu skumulowanego;
7. ze względu na planowane zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej w gęsto zabudowanej części śródmiejskiej wezwano do przedstawienia działań minimalizujących negatywny wpływ na klimat lokalny poprzez wyznaczenie miejsc, w których będzie możliwe zastosowanie środków minimalizujących w postaci nowych nasadzeń drzew i krzewów;
8. ze względu na brak w raporcie oos wersji graficznej przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, wezwano o jej przedstawienie;
9. ze względu na konieczność uwzględnienia zasady zrównoważonego rozwoju, w kontekście oświetlenia przedsięwzięcia na etapie eksploatacji wezwano o przedstawienie wyników obliczeń planowanego zużycia prądu oraz przeanalizowanie możliwości montażu energooszczędnego oświetlenia.

Wnioskodawca został pouczone, że w sytuacji braku uzupełnienia raportu oos w zakresie wskazanym w wezwaniu, GDOŚ dokona rozstrzygnięcia w oparciu o dotychczas zgromadzony materiał dowodowy.

Wnioskodawca pismem z dnia 23 marca 2020 r., znak: UIP.7011.13.4.2020.EJ, odmówił udzielenia odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z dnia 12 lutego 2020 r. oraz poinformował o wygaśnięciu pełnomocnictwa [REDAKTOWANE].

GDOŚ pismem z dnia 22 czerwca 2020 r., znak: DOOŚWDŚ/ZIL.420.157.2018.KCz/MKW.8, ponownie wezwał wnioskodawcę o udzielenie odpowiedzi na wezwanie z dnia 12 lutego 2020 r. oraz wskazał, że w celu prawidłowego wycofania pełnomocnictwa dla [REDAKTOWANE], niezbędne jest złożenie oświadczenia o odwołaniu udzielonego wcześniej upoważnienia.

Wnioskodawca pismem z dnia 10 lipca 2020 r., znak: UIP.7011.13.4.2020.EJ, złożył oświadczenie w przedmiocie wycofania pełnomocnictwa udzielonego [REDAKTOWANE] i ponownie odmówił odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z dnia 12 lutego 2020 r.

GDOŚ zawiadomieniem z dnia 2 września 2020 r., znak: DOOŚWDŚ/ZIL.420.157.2018.KCz/MKW.9, na podstawie art. 10 *Kpa*, poinformował strony

postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienia były wywieszane przez minimum 14 dni na tablicach informacyjnych i w Biuletynie Informacji Publicznej GDOŚ (od dnia 2 września 2020 r. do dnia 25 września 2020 r.), RDOŚ w Gdańsku (od 10 września 2020 r. do dnia 14 września 2020 r.) i Urzędu Miasta Gdyni (od dnia 11 września 2020 r. do dnia 28 września 2020 r.).

Pełnomocnik skarżących pismem z dnia 29 grudnia 2020 r. skorzystał z prawa wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego. Skarżący podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko w przedmiocie żądania uchylenia decyzji organu I instancji i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący ponownie zwrócili uwagę, że decyzja RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. została wydana na podstawie zdezaktualizowanego materiału dowodowego, co uniemożliwia wydanie merytorycznej decyzji w przedmiotowej sprawie. Ich zdaniem, wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia byłoby sprzeczne z zasadami praworządności i zasadą prawdy obiektywnej. Odnosząc się natomiast do pisma GDOŚ z dnia 12 lutego 2020 r., wzywającego wnioskodawcę do uzupełnienia braków w raporcie ooś, wskazali, że wymienione w nim uwagi świadczą o nieuwzględnieniu przez RDOŚ w Gdańsku kluczowych dla postępowania faktów. Skarżący zwrócili uwagę, że wnioskodawca nie ustosunkował się do ww. wezwania wobec czego braki w materiale dowodowym nie mogą być rozstrzygnięte przez GDOŚ na jego korzyść albowiem *zasada rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego na korzyść strony odnajduje zastosowanie w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnień, a nie przyznanie uprawnień* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 czerwca 2020 r., sygn. akt II FSK 472/20).

Zdaniem skarżących, waga i skala wad decyzji RDOŚ w Gdańsku, w związku z niewłaściwie przeprowadzonym postępowaniem dowodowym, a także brak uzupełnienia raportu ooś na etapie postępowania drugoinstancyjnego, uniemożliwiają organowi II instancji wydanie decyzji uzgadniającej warunki realizacji przedsięwzięcia. Ich zdaniem konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Skarżący zwrócili również uwagę, że w sytuacji uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez GDOŚ, doszłoby do zaburzenia zasady dwuinstancyjności, ponieważ stronom postępowania nie przysługiwałaby możliwość złożenia odwołania od nowych ustaleń odnoszących się do wskazanego przedsięwzięcia. *Właściwe zapewnienie zasady dwuinstancyjności postępowania (art. 15 Kpa) wymaga nie tylko podjęcia dwóch kolejnych rozstrzygnięć przez stosowne organy, ale konieczne jest aby rozstrzygnięcia te zapadły w wyniku przeprowadzenia przez każdy z tych organów postępowania merytorycznego, tak by dwukrotnie oceniono dowody i przeanalizowano wszystkie argumenty. Żądanie przeprowadzenia przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części naruszałoby zasadę dwuinstancyjności stwarzającej gwarancje dwukrotnej oceny stanu faktycznego sprawy, bowiem od ewentualnej decyzji wydanej przez organ drugiej instancji, po przeprowadzeniu takiego kompletnego postępowania, odwołanie już nie służyłoby stronie w toku instancji* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. akt II OSK 442/20). Zdaniem skarżących w postępowaniach dotyczących środowiskowych uwarunkowań, w razie wątpliwości należy przyjąć, że danych czynności nie można prowadzić do czasu, aż zostanie wykluczona potencjalność

wystąpienia negatywnego oddziaływania. Wystarczy, że organ I instancji nie podejmie oceny jednego z aspektów, które powinny być przezeń analizowane, aby naprawa jego błędu nie była możliwa w ramach postępowania uzupełniającego prowadzonego w toku drugiej instancji. Skarżący wskazują, że w myśl zasady przezorności każdy kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest zobowiązany, kierując się ww. zasadą, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego GDOŚ stwierdził, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, polegające na budowie ulicy Nowej Węglowej w Gdyni wraz z rozbudową istniejącej ulicy Waszyngtona, ma długość ok. 3,5 km. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 60¹⁰ rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2010 r., nr 213, poz. 1397 ze zm.), planowane przedsięwzięcie należy do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedsięwzięcie, przecinając m.in. nieruchomości o nr ewid. 1103 oraz 1106 obręb nr 26: (śródmieście), jednostka ewidencyjna nr 226201_1 (Miasto Gdynia), przebiega przez tereny kolejowe, które decyzją nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. *w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych* (Dz. Urz. MInR z 2014 poz. 25 ze zm.), zostały zakwalifikowane jako tereny zamknięte. Zgodnie z art. 75 ust. 6 ustawy ooś w przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, dla całego przedsięwzięcia objętego niniejszym postępowaniem decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Z uwagi na to, że przedsięwzięcie jest usytuowane na terenie województwa pomorskiego, zgodnie z § 2 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. *w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku* (Dz. U. 2008 r. nr 202, poz. 1253 ze zm.), organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest RDOŚ w Gdańsku.

Postępowanie odwoławcze od decyzji, zgodnie z konstytucyjną zasadą dwuinstancyjności postępowania wyrażoną również w art. 15 Kpa, jest prowadzone przez organ II instancji. W stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zgodnie z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, funkcję organu wyższego stopnia sprawuje GDOŚ.

Mając na uwadze wyrażoną w art. 15 Kpa zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji raportu ooś, wraz z jego uzupełnieniami, zaskarżonej decyzji oraz odwołania. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych,

¹⁰ §3 ust. 1 pkt 60 ustawy ooś 1. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: (...) 60) drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

znajdując podstawy uzasadniające zreformowanie decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r.

Należy przy tym podkreślić, że zakres postępowania odwoławczego nie jest węższy niż zakres postępowania pierwszoinstancyjnego, a organ odwoławczy obowiązany jest dążyć z urzędu, tak jak organ I instancji, do ustalenia rzeczywistego stanu sprawy. Organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Po 513/17).

Analiza materiału dowodowego zebranego przez RDOŚ w Gdańsku, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy przez GDOŚ wykazała, że nie zostały ustalone wszystkie istotne, mające znaczenie prawne dla sprawy okoliczności faktyczne sprawy. GDOŚ pismem z dnia 12 lutego 2020 r. wezwał wnioskodawcę o uzupełnienie brakującego materiału dowodowego. Poruszone w ww. wezwaniu kwestie miały na celu przede wszystkim doprecyzowanie zagadnień wskazanych w raporcie ooś. Wnioskodawca pismem z dnia 23 marca 2020 r. odmówił udzielenia wyjaśnień na wezwanie GDOŚ z dnia 12 lutego 2020 r. GDOŚ pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. ponownie wezwał wnioskodawcę do udzielenia odpowiedzi na ww. wezwanie a wnioskodawca pismem z dnia 10 lipca 2020 r. ponownie odmówił udzielenia wyjaśnień.

Odnosząc się do kwestii ewentualnej odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia, to może mieć ona miejsce jedynie w ściśle określonych sytuacjach, tj. jeśli:

- 1) jego lokalizacja nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy ooś);
- 2) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, a organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji, a ten nie wyraża na to zgody (art. 81 ust. 1 ustawy ooś);
- 3) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627 ze zm.), dalej ustawa o ochronie przyrody, (art. 81 ust. 2 ustawy ooś);
- 4) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 ze zm.), dalej ustawy prawo wodne, (art. 81 ust. 3 ustawy ooś).

Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 77 ust. 2 pkt 3 ustawy ooś, w przypadku przedsięwzięć polegających na budowie drogi publicznej, wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma obowiązku ustalania zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatem kwestia ta w dalszej ocenie organu została pominięta.

Z danych wskazanych w raporcie ooś wynika, że przedsięwzięcie leży w zlewni jednolitej części wód „Zatoka Pucka Zewnętrzna” PLTWIIIWB3, dalej JCW, i nie przyczyni się ono do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły. Celem środowiskowym dla JCW jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego w 2021 r. Na podstawie publikacji Głównego Inspektora Ochrony Środowiska pn. „Ocena stanu jednolitych części wód przejściowych i wód przybrzeżnych w latach 2014-2019 – tabela”, na podstawie badań z 2019 r. stan ekologiczny JCW został oceniony jako „zły”, natomiast na podstawie badań z 2017 r. stan chemiczny został oceniony jako „poniżej dobrego”. Wody odprowadzane ze zlewni przedsięwzięcia będą trafiały trzema istniejącymi wylotami, oraz jednym nowym, do basenu II im. inż. Wendy lub do basenu I Prezydenta, zlokalizowanymi w porcie w Gdyni. Jak potwierdza dokumentacja, nowy wylot wód opadowych, podobnie jak istniejące, zostanie zaopatrzone w separator ropopochodnych i osadnik zawieszin. Zawartość węglowodorów ropopochodnych i zawiesziny ogólnej w wodach opadowych lub roztopowych, ujętych w szczelny system kanalizacyjny, pochodzących z terenów miast i dróg, zgodnie z § 17 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 lipca 2019 r. *w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311 ze zm.), dalej rozporządzenia w sprawie substancji szczególnie niebezpiecznych, nie może przekraczać kolejno 15 mg/l oraz 100 mg/l. Wobec powyższego, w celu ochrony JCW, przed wylotem wód opadowych do odbiornika należy zamontować urządzenia oczyszczające, tj. separatory ropopochodnych i osadniki zawieszin, które zapewnią nieprzekraczanie ww. wartości zanieczyszczeń w wodzie. Tym samym należy uznać, że odprowadzanie wód do JCW „Zatoka Pucka Zewnętrzna”, nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Odnosząc się natomiast do obszarów Natura 2000, to zważając na nieznaczący wpływ przedsięwzięcia na JCW, a także na fakt, że wyloty wód opadowych lub roztopowych znajdują się ok. 800 m od najbliższego obszaru Natura 2000 „Zatoka Pucka” PLB 220005, GDOŚ wykluczył możliwość znacząco negatywnego oddziaływałości przedsięwzięcia na ww. obszar chroniony. Obszar „Zatoka Pucka” o powierzchni 62430,43 ha został utworzony ze względu na ochronę ptaków, której celem jest przywrócenie lub utrzymanie właściwych warunków umożliwiających efektywne gniazdowanie, żerowanie i odpoczynek w okresie lęgowym, migracji i zimowania m.in. *Aythya fuligula*, ogorzalki *Aythya marila*, gagoła *Bucephala clangula*, łyski *Fulica atra*, uhli *Melanitta fusca*, bielaczka *Mergus albellus*, nurogęsi *Mergus merganser*, szlachara *Mergus serrator*, kormorana *Phalacrocorax carbo sinensis*, perkoza dwuczubego *Podiceps cristatus*. O unikalności obszaru w skali południowego Bałtyku stanowi odizolowanie akwenu od wód otwartego morza. Bezpośredni negatywny wpływ zanieczyszczeń węglowodorami ropopochodnymi mógłby mieć miejsce w sytuacji powstania tzw. filmu olejowego, tj. cienkiej oleistej warstwy tworzącej się na powierzchni wód odbiornika, natomiast zwiększenie mętności wód mogłoby mieć negatywny wpływ na zawartość tlenu w wodzie i zachodzące w niej procesy samooczyszczania. Zważając jednak na zastosowanie urządzeń podczyszczających wodę opadową i roztopową z węglowodorów ropopochodnych i zawieszin, a także biorąc pod uwagę stagnujący charakter wody portowej i jej ograniczoną wymianę z wodami

zatoki, GDOŚ stwierdza, że nie ma ryzyka znacząco negatywnego wpływu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 „Zatoka Pucka” PLB 220005.

Mając na uwadze, że nadrzędnym celem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest ustalenie *czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 1053/16), organ ochrony środowiska jest zobowiązany do kompleksowej oceny wszelkich negatywnych oddziaływań związanych z funkcjonowaniem przedsięwzięcia.

Wobec tego organ odwoławczy powinien podjąć wszelkie możliwe kroki w celu merytorycznego załatwienia sprawy, a nie uwalniać się od obowiązku orzekania, przekazując sprawę organowi pierwszej instancji. Jednocześnie ma prawo do tego, aby własne orzeczenie, którego nieodłączną częścią jest uzasadnienie, sformułować w taki sposób, który doprowadzi do usunięcia wad rozstrzygnięcia (wskazanego w osnowie) i uzasadnienia orzeczenia organu pierwszej instancji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt IV SA/Po 320/20).

Wnioskodawca nie skorzystał z prawa do złożenia wyjaśnień. Zważając na zakres brakujących danych, o których mowa w wezwaniu GDOŚ z dnia 12 lutego 2020 r., organ II instancji, na podstawie zebranego materiału dowodowego stwierdził potrzebę konwalidowania kwestionowanego rozstrzygnięcia poprzez wydanie decyzji reformacyjno-merytorycznej, w ramach której ustalił warunki realizacji dla omawianego przedsięwzięcia. Mając na uwadze zasadę przezorności wyrażoną w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1323 ze zm.), dalej ustawy Poś, tj. *Kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu oraz Kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze*, GDOŚ wykluczył możliwość wystąpienia ponadnormatywnych, negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie zadbał aby oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko było możliwie jak najmniejsze. Wobec powyższego należy wyjaśnić jakimi przesłankami kierował się organ II instancji formułując warunki wskazane w sentencji niniejszej decyzji, których celem, ponad wszelką wątpliwość, jest zminimalizowanie negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.

Konieczność uchylecia pkt I.2.3 decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. wynika z nieuwzględnienia przez organ I instancji budynku mieszkalno-biurowego zlokalizowanego przy ul. Waszyngtona 38 w Gdyni, który także podlega ochronie akustycznej. GDOŚ na podstawie decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku nr A-1263 z dnia 10 listopada 1969 r (nr w rejestrze 1769) ustalił, że ww. budynek jest zabytkiem i pełni m.in. funkcję mieszkaniową. Mając na uwadze powyższe, organ II instancji wskazał dłuższy odcinek przedsięwzięcia, na którym wnioskodawca na etapie budowy, będzie zobowiązany do wykonywania wszelkich hałaśliwych prac wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach od 6:00 do 22:00.

Konieczność uchylecia pkt I.2.5. decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. wynika z niedoprecyzowania przez organ I instancji sposobu wykonywania monitoringu drgań

przekazywanych przez podłoże na budynki. Z tego też względu GDOŚ wskazał sposób w jaki należy dokonać oceny szkodliwości drgań w trakcie prowadzonych prac, a także wskazał czynności jakie należy podjąć po ich stwierdzeniu. Zważając na fakt, że istniejąca zabudowa, w szczególności przy ul. Waszyngtona, jest zlokalizowana na granicy pasa drogowego, szczególnie ważne jest podjęcie wszystkich możliwych środków zaradczych, mających na celu zminimalizowanie ryzyka uszkodzeń wewnątrz i na zewnątrz budynków znajdujących się w odległości do 30 m od źródła drgań.

Konieczność uchylecia pkt I.2.10. decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. wynika z nazbyt ogólnego brzmienia tego warunku. O ile w tym przypadku ograniczenie prędkości pojazdów poruszających się po terenie realizacji przedsięwzięcia jest uzasadnione, to jednak w ocenie GDOŚ niezbędnym jest dokładne określenie maksymalnej prędkości z jaką mogą poruszać się samochody i maszyny na etapie budowy. Pylenie wtórne, będące z natury emisją niezorganizowaną, jest tym większe czym większa jest prędkość samochodów i maszyn. W związku z bliskim sąsiedztwem gęstej zabudowy mieszkaniowej i usługowej, GDOŚ nałożył na wnioskodawcę obowiązek ograniczenia prędkości pojazdów do 20 km/h, z wyjątkiem głównego odcinka przedsięwzięcia biegnącego na zachód od skrzyżowania ul. Węglowej z ul. Bernarda Chrzanowskiego, wzdłuż torów kolejowych, do Węzła Ofiar Grudnia '70, na którym ze względu na mniejsze zagęszczenie zabudowań, zezwolił na wprowadzenie ograniczenia prędkości do 30 km/h. Ze względu na konieczność zminimalizowania ryzyka nanoszenia zanieczyszczeń na powierzchnię ogólnodostępnych dróg publicznych, GDOŚ nakazał zastosowanie myjek kół i podwozi samochodów i innych pojazdów przed wyjazdem z terenu budowy. Zważając na to, że zastosowanie myjek nie wykluczy całkowicie zanieczyszczania powierzchni dróg publicznych przez pojazdy wyjeżdżające z terenu budowy, organ II instancji wskazał na konieczność czyszczenia dróg z naniesionego na nie błota, żwiru, piasku i pyłu. Dodatkowo, w celu ograniczenia pylenia wtórnego, organ II instancji wskazał częstotliwość, z jaką należy zraszać wodą wszelkie powierzchnie, na których znajdują się substancje pylaste.

Odnosząc się do pkt I.2.15 decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r., a także uwzględniając fakt, że planowane do wycinki drzewa i krzewy nie rosną w wielkoobszarowym zagęszczeniu, ich wycinka może odbywać się wyłącznie poza okresem lęgowym ptaków trwającym od 1 marca do 15 października. Brak zgody GDOŚ na derogacje związane z umożliwieniem wnioskodawcy na prowadzenie wycinki drzew w okresie lęgowym ptaków jest podyktowana przede wszystkim skalą wycinki. Powyższe zapewni ornitofaunie prawidłowe warunki do lęgów podczas wskazanego okresu ochronnego. Wnioskodawca zobowiązany jest do optymalizacji prowadzenia robót budowlanych w taki sposób, aby wszelkie niezbędne prace związane z wycinką zaczęły się nie wcześniej niż 16 października i skończyły się nie później niż w ostatnim dniu lutego.

Uchylene pkt I.2.19. decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. było konieczne ze względu na potrzebę zagwarantowania większej ochrony istniejącym, nieprzeznaczonym pod wycinkę drzewom zlokalizowanym w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia. Mając na uwadze, że korzystniejszym dla środowiska rozwiązaniem niż wycinka drzew jest ich pozostawienie w miejscu w którym rosną, szczególnie ważne jest zadbanie o to, aby podczas prac w obrębie strefy

korzeniowej drzew nie przyczynić się do ich uszkodzenia. Należy zastosować wszelkie możliwe sposoby aby ochronić korzenie przed ich przesuszeniem lub nieprawidłowym przycięciem. Wobec powyższego GDOŚ wskazał na konieczność utrzymania odpowiedniej wilgotności odkrytych korzeni, ich ochronę przed bezpośrednimi promieniami słońca, a także niedopuszczeniem obcinania korzeni szkieletowych drzew. W celu uniknięcia przypadkowego zniszczenia korzeni drzew przez sprzęt budowlany, wszelkie prace w strefie wyznaczonej przez koronę drzew należy przeprowadzić ręcznie.

Uchylenie pkt I.2.20 decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. było konieczne ze względu na jego nieprecyzyjne brzmienie. Drzewa w przestrzeni miejskiej są niezwykle istotnym elementem pełniącym m.in. funkcje siedliskowe oraz krajobrazowe. Mając na uwadze, że ich obecność przyczynia się do poprawy warunków aerosanitarnych (zwiększenie wilgotności powietrza, zacielenie powierzchni utwardzonych, absorpcja zanieczyszczeń), konieczne było dookreślenie szczegółów związanych ze minimalizowaniem negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia związanego z planowaną wycinką roślinności. Mając na uwadze zwiększenie akceptowalności społecznej inwestycji oraz zapewnienie warunków do rozwoju bioróżnorodności w miastach, GDOŚ doprecyzował ilość drzew i krzewów koniecznych do nasadzeń zastępczych, tj. za każde wycięte drzewo i za każdy wycięty krzew lub powierzchnię krzewu, należy nasadzić nowe. Organ II instancji wskazał również na konieczność pielęgnacji zasadzonych roślin, tak aby opieka nad nimi nie zakończyła się w momencie ich posadwienia w gruncie. Celem ww. opieki jest zwiększenie prawdopodobieństwa, że nowe drzewa, krzewy i powierzchnie trawiaste przyjmą się do nowego gruntu i będą miały szansę na pełny i zdrowy rozwój. Ryzyko obumarcia zasadzonych drzew i krzewów w przestrzeni miejskiej jest większe niż na terenach otwartych, ze względu na presję czynników zewnętrznych (np. podwyższona temperatura powietrza, wykorzystanie soli drogowej w okresie przymrozków, mała powierzchnia przepuszczalna podłoża itp.). GDOŚ wskazał na konieczność pielęgnacji drzew i krzewów przez pierwsze 3 lata po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania. Zważając na to, że obszar miejski charakteryzuje się dużą powierzchnią utwardzoną, a także na dominujący w miejskim krajobrazie beton, umiejscowienie w nim zielonych enklaw poprawiających warunki aerosanitarnie, jest szczególnie ważne. Z tego powodu GDOŚ wskazał również na konieczność wykonania nasadzeń zastępczych bezpośrednio w okolicy przedsięwzięcia, w szczególności w rejonie zabudowy śródmiejskiej. Zważając na duże zagęszczenie ludności zamieszkującej obszar śródmieścia Gdyni i uczulający charakter niektórych pyłków roślin, organ II instancji wskazał pięć gatunków drzew alergizujących, których należy unikać podczas prowadzenia nasadzeń zastępczych. W celu weryfikacji udatności nasadzeń zastępczych, a także skuteczności wdrożonych działań pielęgnacyjnych roślin, GDOŚ zobowiązał wnioskodawcę do przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie wskazanym w pkt 6 niniejszej decyzji, w terminie 3 lat od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania. Należy również wyjaśnić, że warunek zasadzenia traw na gruntach przekształconych w wyniku realizacji przedsięwzięcia, wynika nie tylko z jej wizualnej atrakcyjności i zdolności do retencjonowania wód opadowych, ale także z jej zdolności do ograniczania erozji gleby oraz ograniczania wtórnego pylenia podczas wystąpienia wiatru. Warunek określający konieczność wykorzystania kwiatów łąkowych

w mieszance traw ma na celu przede wszystkim zwiększenie bazy pokarmowej dla owadów zapylających. Częste przycinanie traw w okresie suszy atmosferycznej, przyczyniające się do wzrostu narażenia gleby na przesuszenie, może mieć negatywny wpływ na jej wzrost. Z tego powodu w planie pielęgnacji roślin należy m.in. uwzględnić, częstotliwość strzyżenia trawników w okresie pierwszych 3 lat od nasadzenia, w taki sposób aby zminimalizować ryzyko ich przesuszenia w okresie letnim.

Uchylenie pkt I.3.2. decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. jest spowodowane zbyt ogólnym brzmieniem tego warunku. Zważając na to, że wnioskodawca wskazał w *raporcie ooś* na konieczność zastosowania separatorów ropopochodnych i osadników zawiesiny ogólnej, GDOŚ uznał za konieczne doprecyzowanie maksymalnej zawartości węglowodorów ropopochodnych i zawiesiny ogólnej jaka może znaleźć się w wodzie po oczyszczeniu w ww. urządzeniach. Wskazane przez organ II instancji wartości są zgodne z *rozporządzeniem w sprawie substancji szczególnie niebezpiecznych* co oznacza, że stężenie węglowodorów zrzucanej wody nie może przekraczać 15 mg/l, natomiast stężenie zawiesiny ogólnej nie może przekraczać 100 mg/l.

Uchylenie pkt II.1.a decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. jest związane m.in. z koniecznością doprecyzowania warunków lokalizacyjnych punktów pomiarowych, zlokalizowanych na terenach akustycznie chronionych, tj. przy ul. Janka Wiśniewskiego 9, ul. Wójta Radtkego 53, ul. Morskiej 25 i 29, ul. Węglowej 10, 12, 13, 14 i 16.

Analiza akt sprawy wykazała, że tereny chronione akustycznie, usytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej rozporządzeniem w sprawie poziomów hałasu w środowisku, zostały zakwalifikowane do strefy śródmiejskiej dla której ustanowiono dopuszczalny poziom hałasu wynoszący 68 dB (dzień) i 60 dB (noc), z wyłączeniem obszarów chronionych zlokalizowanych przy ul. Janka Wiśniewskiego i ul. Chrzanowskiego, które zostały zakwalifikowane do strefy zabudowy wielorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej, dla której ustanowiono dopuszczalny poziom hałasu wynoszący 65 dB (dzień) i 56 dB (noc). GDOŚ zdecydował o odstąpieniu od konieczności wykonania analizy porealizacyjnej na terenach chronionych akustycznie zlokalizowanych przy ul. Węglowej 15, 20 i 20a oraz ul. Chrzanowskiego 12, 12a i 21 ze względu na brak ryzyka przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu. W raporcie ooś wskazano, że dla budynków zlokalizowanych przy ul. Węglowej 15, 20 i 20a hałas w porze dziennej nie przekroczy 60,4 dB, a w porze nocnej nie przekroczy 56,3 dB, natomiast dla budynków zlokalizowanych przy ul. Chrzanowskiego 12, 12a i 21 hałas w porze dziennej nie przekroczy 57,7 dB a w porze nocnej 52,8 dB.

Ze względu na to, że w raporcie ooś, przy ul. Węglowej 10 stwierdzono przekroczenie wartości dopuszczalnych hałasu w porze dziennej o 0,5 dB, natomiast w porze nocnej o 4,4 dB, w celu sprawdzenia czy zastosowany ekran akustyczny spełnia swoją funkcję, wskazano na konieczność wykonania pomiarów hałasu w analizie porealizacyjnej.

W raporcie ooś stwierdzono również przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku o 0,1 - 2,5 dB, w receptorach zlokalizowanych na budynkach przy ul. Waszyngtona w Gdyni. W przypadku m.in. budynków mieszkalnych znajdujących się na granicy pasa drogowego

ma zastosowanie art. 114 pkt 4 ustawy Poś, według którego ochrona przed hałasem nie polega na zapewnieniu nieprzekraczania poziomów dopuszczalnych w środowisku lecz na zastosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. Celem weryfikacji wyników obliczeń wskazanych w raporcie oś, GDOŚ doprecyzował lokalizacje receptorów pomiarowych na granicach obszarów chronionych akustycznie. Wykonanie badań hałasu w środowisku pozwoli zweryfikować poprawność przyjętych w raporcie oś założeń obliczeniowych. Wyniki analizy porealizacyjnej należy przedstawić w terminie do 18 miesięcy od oddania przedsięwzięcia do użytkowania do RDOŚ w Gdańsku, Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Gdańsku i GDOŚ.

Uchylenie pkt IV decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. związane jest ze stwierdzeniem przez GDOŚ potrzeby wykonania ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Podczas ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wnioskodawca będzie zobligowany do zweryfikowania dokonanych w raporcie oś założeń obliczeniowych, w tym także wielkości i struktury ruchu samochodów na etapie eksploatacji w odniesieniu do roku, w którym przedsięwzięcie w rzeczywistości będzie oddane do użytkowania, a także po 10 latach od jego oddania.

Aktualizacja analizy ruchu, umożliwi ponowne wykonanie analizy akustycznej oraz analizy rozprzestrzeniania się gazów i pyłów w powietrzu. Otrzymane w ten sposób wyniki pozwolą zweryfikować czy zaktualizowana struktura ruchu samochodów, a także zmiana dopuszczalnej prędkości pojazdów w porze nocnej z 60 km/h na 50 km/h, związana z uchyleniem art. 20 ust. ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r., poz. 450 ze zm.), *prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym w godzinach 2300-500 wynosi 60 km/h*, nie spowodują przekroczeń standardów jakości środowiska.

GDOŚ analizując warunki aerosanitarne w fazie eksploatacji, wziął pod uwagę: tło zanieczyszczeń udostępnione przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, dalej *WIOŚ w Gdańsku*, pismem z dnia 24 lutego 2015 r., znak: WM.7016.1.56.2015.jj, raport Głównego Inspektora Ochrony Środowiska pn. „Pięcioletnia ocena jakości powietrza w województwie pomorskim – raport za lata 2014-2018”, oraz raport Głównego Inspektora Ochrony Środowiska pn. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie pomorskim – raport za 2020 r.”. Ruch samochodów na etapie eksploatacji spowoduje emisję do powietrza pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, dwutlenku siarki, tlenków azotu wyrażonych jako dwutlenek azotu, tlenków węgla, amoniaku, benzenu, węglowodorów aromatycznych i węglowodorów alifatycznych.

Wskazane w raporcie oś maksymalne stężenia godzinowe w sieci receptorów dla pyłu zawieszonego PM₁₀ wyniosło 14,4 µg/m³ (godzinowa wartość odniesienia: 280 µg/m³), dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} wyniosło 14,36 µg/m³ (brak godzinowej wartości dopuszczalnej lub poziomu dopuszczalnego), dla dwutlenku siarki wyniosło 3,1 µg/m³ (godzinowy poziom dopuszczalny: 350 µg/m³), dla dwutlenku azotu wyniosło 107,5 µg/m³ (godzinowy poziom dopuszczalny: 200 µg/m³), dla tlenku węgla wyniosło 136,7 µg/m³ (godzinowa wartość odniesienia: 30000 µg/m³), dla amoniaku wyniosło 0,5 µg/m³ (godzinowa wartość odniesienia: 400 µg/m³), dla benzenu wyniosło

1,34 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (godzinowa wartość odniesienia: 30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla węglowodorów alifatycznych wyniosło 105,2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (godzinowa wartość odniesienia: 3000 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) i dla węglowodorów aromatycznych wyniosło 22,4 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (godzinowa wartość odniesienia: 1000 $\mu\text{g}/\text{m}^3$).

Wskazane w raporcie o oś maksymalne stężenia średnioroczne w sieci receptorów, uwzględniające tło zanieczyszczeń z 2015 r. dla pyłu zawieszonego PM10 wyniosło 21,24 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczny poziom dopuszczalny: 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla pyłu zawieszonego PM2,5 wyniosło 12,24 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczny poziom dopuszczalny od 2020 r.: 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla dwutlenku siarki wyniosło 10,27 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczna wartość odniesienia: 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla dwutlenku azotu wyniosło 29,47 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczny poziom dopuszczalny: 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla tlenku węgla wyniosło 11,37 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (brak godzinowej wartości dopuszczalnej lub poziomu dopuszczalnego), dla amoniaku wyniosło 0,05 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczny poziom odniesienia: 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla benzenu wyniosło 0,12 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczny poziom dopuszczalny: 5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), dla węglowodorów alifatycznych wyniosło 8,22 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczna wartość odniesienia: 1000 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) i dla węglowodorów aromatycznych wyniosło 1,84 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (średnioroczna wartość odniesienia: 43 $\mu\text{g}/\text{m}^3$).

Zważywszy na to, że wnioskodawca nie wskazał w raporcie o oś, które z emitowanych substancji, zgodnie z załącznikiem nr 3 pkt 3.1. Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U z 2010 r. nr 16, poz. 87), dalej *rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia*, kwalifikują się do skróconego, a które do pełnego zakresu obliczeń, GDOŚ założył, że obliczeń pełnych wymagają wszystkie zanieczyszczenia emitowane na etapie eksploatacji. Zważywszy na powyższe, żadne z emitowanych zanieczyszczeń nie może powodować przekroczeń standardów jakości środowiska poza obszarem, do którego zarządzający tym obiektem posiada tytuł prawny.

Wnioskodawca nie przedstawił wyników modelowania rozprzestrzeniania się gazów i pyłów w powietrzu na granicy terenu do którego posiada tytuł prawny, lecz przedstawił jedynie wyniki z obliczeń poza granicami przedsięwzięcia w receptorach obliczeniowych oddalonych od siebie co 50 m. Wnioskodawca nie przedstawił również wyników modelowania rozprzestrzeniania się gazów i pyłów w powietrzu, które ze względu na usytuowanie budynków mieszkalnych w odległości mniejszej niż 5 m (dziesięciokrotność wysokości emitora) od źródeł emisji, powinny być wykonane na odpowiedniej wysokości, w dodatkowej siatce obliczeniowej, na elewacji budynków mieszkalnych. Zważając na powyższe, przedstawione wyniki obliczeń modelowania w siatce dodatkowej na niewłaściwych wysokościach, tj. 6, 9, 12, 15 i 30 należy uznać za zbędne, gdyż ich wykonanie nie wynikało z *rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia*.

Zważając jednak na tło zanieczyszczeń udostępnione pismem WIOŚ w Gdańsku z dnia 24 lutego 2015 r., w którym średnioroczne stężenia pyłu zawieszonego PM10 wyniosło 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, pyłu zawieszonego PM2,5 wyniosło 11 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, dwutlenku siarki wyniosło 10 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, dwutlenku azotu wyniosło 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, tlenku węgla wyniosło 500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ i benzenu wyniosło 3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ oraz na jakość powietrza stwierdzoną w Gdyni i Aglomeracji Trójmiejskiej w raporcie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska pn. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie pomorskim – raport za 2020 r.”, należy stwierdzić, że analizowany region charakteryzuje się dobrą jakością powietrza. Umożliwia to wprowadzenie dodatkowych zanieczyszczeń bez obawy

przekroczenia standardów jakości powietrza. Mając na uwadze bufor pomiędzy określonymi prawem standardami jakości powietrza, a ich prognozowanymi stężeniami powstającymi na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, GDOŚ zdecydował udzielić zgodę na realizację przedsięwzięcia pod warunkiem wykonania w tym zakresie ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

Przechodząc do uwag skarżących, wskazali oni, że od czasu wszczęcia przez RDOŚ w Gdańsku postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon ulicy Węglowej i Waszyngtona uchwalony uchwałą nr XLVI/988/14 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 września 2014 r. został unieważniony wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt II SA/Gd 25/15. Zdaniem skarżących unieważnienie ww. planu zagospodarowania dezaktualizuje cel i funkcje przedsięwzięcia, co tym samym uniemożliwia jego realizację.

GDOŚ wskazuje, że istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować wystąpienie czynników dla niego szkodliwych. Organ ochrony środowiska wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooŚ, nie ma obowiązku stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m.in. dla drogi publicznej. Wobec powyższego fakt unieważnienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Śródmieście w Gdyni, rejon ulicy Węglowej i Waszyngtona uchwalony uchwałą nr XLVI/988/14 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 września 2014 r., nie ma znaczenia w procesie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w niniejszej sprawie. Organ ochrony środowiska nie poddaje analizie celowości przedsięwzięcia, lecz weryfikuje czy przedsięwzięcie w przedstawionym przez inwestora całości, jest możliwe do zrealizowania ze względu na ochronę środowiska naturalnego, życia oraz zdrowia człowieka.

Powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 marca 2017 r. sygn. akt II OSK 1725/15, tj. istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Inaczej mówiąc - ocena oddziaływania na środowisko to szczególna procedura mająca na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydująca o możliwości realizacji przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter „rozstrzygnięcia wstępnego” (*sui generis*) względem przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia inwestycyjnego (np. pozwolenia na budowę) i pełni wobec niego funkcje prejudycjalną (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 13 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1483/11). Oznacza to, że decyzja ta nie rodzi praw do terenu, na którym inwestor planuje realizację przedsięwzięcia ani do terenów w zasięgu oddziaływania inwestycji. Powyższe znajduje potwierdzenie w stanowisku wyrażonym przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt: II SA/Kr 1208/07, wskazał, że

decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach *nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Legitymowanie się prawem do nieruchomości będzie badane dopiero na etapie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę.* Wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uprawnia jedynie do uzyskania kolejnych zezwoleń inwestycyjnych. Na etapie uzyskiwania ww. rozstrzygnięcia wnioskodawca nie musi bowiem legitymować się posiadaniem prawa rzeczowego do nieruchomości, na których realizowana będzie inwestycja. Jednocześnie GDOŚ wyjaśnia, że sam fakt posiadania prawa własności czy zmiany właściciela nieruchomości nie uprawnia stron do negocjowania konieczności realizacji przedsięwzięcia, ponieważ mogłoby to mieć miejsce jedynie wówczas, gdy standardy jakości środowiska nie zostałyby przez wnioskodawcę dotrzymane.

Odnosząc się do kwestii zmiany funkcji terenów przez które ma przebiegać przedsięwzięcie, to Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. pismem z dnia 25 marca 2019 r., znak: ZHO-028/-/AT/KHW/19, poinformował o zakupie terenów po Stoczni Remontowej „Nauta”, zlokalizowanych przy ul. Waszyngtona 1 i ul. Węglowej we wschodniej części Portu Gdynia. Spółka, będąc podmiotem o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, wskazała, że zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. *o portach i przystaniach morskich* (Dz. U. z 2021 r., poz. 491), jest zobowiązana m.in. do: budowy, rozbudowy, utrzymania i modernizacji infrastruktury portowej oraz pozyskiwania gruntów na potrzeby rozwoju portu. Wobec powyższego, założenia planistyczne dla terenów postoczniowych związane z budową budynków mieszkalnych, wprowadzaniem otwartych przestrzeni publicznych oraz budową wielokondygnacyjnego parkingu dla samochodów, nie będą przez nią realizowane.

Przedstawiona w raporcie oos analiza ruchu na rok 2018 i 2028, uwzględnia zwiększenie liczby samochodów osobowych i ciężarowych poruszających się po drodze po 10 latach od oddania przedsięwzięcia do użytkowania. Zważając jednak na fakt, że działalność prowadzona przez właściciela działek znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, tj. Zarząd Portu Morskiego w Gdyni, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. *o portach i przystaniach morskich* (Dz. U. z 2021 r., poz. 491), polega m.in. na budowie, rozbudowie, utrzymaniu i modernizacji infrastruktury portowej czy pozyskiwanie gruntów na potrzeby rozwoju portu, możliwy jest rozwój okolicznych terenów w kierunku przemysłowo-usługowym. W raporcie oos do obliczeń rozprzestrzeniania się gazów i pyłów, a także propagacji hałasu założono, że po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania w 2018 r., na drodze będzie poruszało się łącznie 12474 samochodów osobowych i 796 samochodów ciężarowych, natomiast w 2028 r. na drodze będzie poruszało się 17395 samochodów osobowych i 833 samochodów ciężarowych. W ponownej ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy przedstawić nową analizę ruchu uwzględniającą ruch samochodów w roku, w którym planowane będzie oddanie przedsięwzięcia do użytkowania oraz w perspektywie długoterminowej, tj. 10 lat po oddaniu przedsięwzięcia do użytkowania. Wykonanie obliczeń na podstawie zaktualizowanych danych pozwoli zweryfikować założenia przyjęte w raporcie oos dla roku 2018 i 2028 w kontekście roku, w którym przedsięwzięcie w rzeczywistości powstanie oraz w perspektywie długoterminowej.

Skarżący zwrócili uwagę na to, że rozprzestrzenianie się hałasu w środowisku zostało wykonane w oparciu o mapę akustyczną Gdyni z 2012 r. podczas gdy w 2017 r., czyli w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego istniała nowa mapa akustyczna dla terenów zajmowanych przez przedsięwzięcie. Zdaniem skarżących, inwestor oparł wyniki modelowania hałasu skumulowanego o archiwalną mapę akustyczną.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy ooś, raport oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje o oddziaływaniach kumulujących się z oddziaływaniami planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Zgromadzone akta sprawy wskazują, że wnioskodawca uwzględnił hałas drogowy z krzyżujących się z przedsięwzięciem dróg, hałas kolejowy oraz hałas przemysłowy. Wnioskodawca w raporcie ooś, oceniając oddziaływania akustyczne – skumulowane, wykorzystał dane pochodzące z mapy akustycznej Gdyni z 2012 r. Na jej podstawie wskazał m.in. długookresowy średni poziom dźwięku A dla wszystkich pór dób w roku (L_{DWN}) dla hałasu drogowego, kolejowego i przemysłowego, np. dla budynku przy ul. Morskiej 29 wyniósł kolejno 74,4 dB, 61,3 dB i 51,9 dB; dla budynku przy ul. Wiśniewskiego 9 wyniósł kolejno 73,2 dB, 54,5 dB i 51,9 dB; dla budynków przy ul. Waszyngtona 24-30 wyniósł kolejno 66,6 dB, brak wskazania wartości L_{DWN} hałasu kolejowego, 56,5 dB.

Na podstawie mapy akustycznej miasta Gdyni opublikowanej w 2017 r. na stronie internetowej <https://bip.um.gdynia.pl>, GDOŚ stwierdził, że wskaźnik L_{DWN} dla hałasu drogowego, kolejowego i przemysłowego dla budynku przy ul. Morskiej 29 wynosi kolejno 74,6 dB, 62,8 dB, 46,9 dB; dla budynku przy ul. Wiśniewskiego 9 wynosi kolejno 71,8 dB, 54,4 dB i 51,3 dB; dla budynku przy ul. Waszyngtona 24-30 wynosi kolejno 60,4 dB, 26,7 dB i 49,6 dB. Na przykładzie ww. obszarów chronionych akustycznie, należy stwierdzić, że mapa akustyczna z 2017 r. wskazuje zarówno na mniejsze jak i większe wartości hałasu drogowego, kolejowego i przemysłowego niż te, które zostały wskazane w raporcie ooś. Na przykład dla budynku zlokalizowanego przy ul. Morskiej 29 odnotowano wzrost wartości tła hałasu drogowego L_{DWN} o ok. 0,2 dB, wzrost tła hałasu kolejowego L_{DWN} o 1,5 dB i spadek tła hałasu przemysłowego L_{DWN} o 5 dB. Każda zmiana tła hałasu może mieć znaczenie na końcowe wyniki obliczeń hałasu skumulowanego. Zważając jednak na to, że na podstawie nowej mapy akustycznej można wywieść, że tło poszczególnych typów tła hałasu (drogowego, kolejowego i przemysłowego) uległo nieznacznym wahaniom w obie strony, tj. w niektórych przypadkach wzrosło a w innych zmalało, GDOŚ wyraził zgodę na realizację przedsięwzięcia pod warunkiem wykonania ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosząc się do zarzutu bierności organu I instancji w przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, należy zwrócić uwagę, że po doręczeniu przez wnioskodawcę pismem z dnia 30 października 2015 r., znak: K/96/30/10/15, raportu ooś, RDOŚ w Gdańsku pismami z dnia 10 grudnia 2015 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.23, z dnia 28 stycznia 2016 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.29, z dnia 4 maja 2016 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4210.28.2014.KLP.KSZ.38, wezwał o dodatkowe wyjaśnienia. Treść ww. wezwań nie wskazuje na całkowitą bierność organu I instancji w kontekście ustalenia stanu faktycznego. Zważając jednak na pominięte przez RDOŚ w Gdańsku fakty, wskazane w wezwaniu GDOŚ z dnia

12 lutego 2020 r., należy stwierdzić, że organ I instancji uchybił art. 7 i art. 77 Kpa. Biorąc pod uwagę, że GDOŚ wyjaśnił ww. kwestie w postępowaniu drugoinstancyjnym, uchybienie to nie rzutowało na wynik rozstrzygnięcia. Zważając na to, że raport ooś, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś, zawierał opis oraz obliczenia przewidywanych rodzajów i ilości emisji zanieczyszczeń w fazie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia, a także zawierał opis oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko w fazie budowy, należy stwierdzić, że nie doszło do rażącego naruszenia prawa.

Odnosząc się do wskazanej przez skarżącego kwestii naruszenia przez organ I instancji art. 80 Kpa, tj. *organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona*, należy zauważyć, że ocena zebranego materiału dowodowego powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego. Oznacza to, że ustalenia dokonane przez organ ochrony środowiska powinny być logiczne i powinny być poparte aktualną wiedzą naukową. Organ I instancji zakończywszy postępowanie dowodowe w dniu 28 września 2018 r. dysponował tłem zanieczyszczenia powietrza udostępnionym przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w dniu 24 lutego 2015 r., znak: WM.7016.1.56.2015.jj. Co prawda nie ma zdefiniowanego pojęcia odnoszącego się do aktualności tła zanieczyszczenia powietrza, jednak biorąc pod uwagę, że regionalni inspektorzy ochrony środowiska, na czele z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, są zobowiązani do przygotowania rocznych raportów dot. jakości powietrza w poszczególnych województwach za rok poprzedni do dnia 30 kwietnia każdego roku, GDOŚ uznaje, że tło zanieczyszczenia powietrza z dnia 24 lutego 2015 r. wykorzystane w raporcie ooś w dniu wydania decyzji organu I instancji było nieaktualne. Odnosząc się z kolei do mapy akustycznej miasta Gdyni, to w raporcie ooś do oceny oddziaływań skumulowanych wykorzystano dane z 2012 r. mimo, że w 2017 r. była dostępna zaktualizowana mapa akustyczna miasta Gdynia, wobec czego te dane także były nieaktualne.

RDOŚ w Gdańsku nie odniósł się do ww. kwestii wobec czego uchybił art. 80 Kpa. Swobodna ocena dowodów powinna być dokonana na podstawie możliwie jak najbardziej aktualnych danych, a w przypadku przedłużającego się postępowania administracyjnego powinna być na bieżąco aktualizowana. Zważając jednak na to, że warunki aerosanitarne wskazane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w opracowaniu pn. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie pomorskim – raport wojewódzki za rok 2020 r.” wskazują na to, że standardy jakości powietrza nie zostały przekroczone, należy uznać, że naruszenie art. 80 Kpa, ze względu na zanieczyszczenie powietrza gazami i pyłami, nie miało charakteru rażącego naruszenia prawa. Zważając na to, że na podstawie mapy akustycznej z 2017 r. GDOŚ nie stwierdził znaczących różnic w wielkości tła zanieczyszczenia hałasem drogowym, kolejowym i przemysłowym w porównaniu do mapy z 2012 r., należy uznać, że naruszenie art. 80 Kpa, z tego względu także nie nosi znamion rażącego naruszenia prawa i nie miało wpływu na wynik rozstrzygnięcia.

Skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodu z projektu budowlanego dla przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 78 Kpa, *żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy*. Charakterystyka przedsięwzięcia przedstawiona w raporcie ooś, zdaniem GDOŚ jest wystarczająca do oceny oddziaływań przedsięwzięcia na

środowisko. Organ II instancji dysponując mapą ewidencyjną z naniesioną nań granicą inwestycji, w połączeniu z danymi zawartymi w raporcie oos, mógł dokonać oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Biorąc pod uwagę całość poczynionych w niniejszej decyzji wywodów należy wskazać, że okoliczność, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, jest sprzeczna z interesem stron postępowania, w opinii GDOŚ nie stanowi wystarczającej podstawy do uchylenia decyzji RDOŚ w Gdańsku o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia. Organ administracji publicznej, prowadzący postępowanie zmierzające do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak również organ II instancji, prowadzący postępowanie odwoławcze, ma w analizowanej sprawie na uwadze przede wszystkim słuszny interes całego społeczeństwa pod kątem maksymalnego ograniczenia negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia na środowisko.

Podsumowując, GDOŚ, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, orzeczono jak w sentencji. Organ II instancji uchylił pkt I.2.3, I.2.5, I.2.10, I.2.15., I.2.19., I.2.20 dot. etapu budowy, I.3.2, II.1.a oraz pkt IV decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2018 r. i orzekł co do istoty sprawy. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach w mocy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE

Strona może wnieść skargę na decyzję, zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), dalej *Ppsa*. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Wnosząc skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 230 *Ppsa* w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. nr 221, poz. 2193 ze zm.), strona jest zobowiązana do uiszczenia wpisu od skargi w wysokości 200 zł.

Strona, jak wynika z art. 239 § 1 pkt 4 *Ppsa*, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych jeśli przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa. Stronie, zgodnie z art. 243 *Ppsa*, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych.

Dyrektor Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko
H. Jorucka
Anna Jasińska

Andrzej Szweda-Lewandowski
Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
Andrzej Szweda-Lewandowski

Otrzymują:

1. ██████████ – pełnomocnik, Kancelaria Radców Prawnych CIC, ██████████
██████████;
2. Wydział Inwestycji Urzędu Miasta Gdyni, al. Marszałka Piłsudskiego 52/54, 81-382 Gdynia;
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
4. aa.